

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 5Er/156/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5614201290
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Žišková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2016:5614201290.5

Uznesenie

Okresný súd Liptovský Mikuláš vo veci exekúcie oprávneného O. P., D.. XX. XX. XXXX, bytom Z. XXX/X, U. O., proti povinnému A. P., D.. XX. XX. XXXX, bytom A. XXX/XX, U. O., právne zastúpeného JUDr. Ivanou Michalíkovou, advokátkou so sídlom M. Pišúta 919/2, Liptovský Mikuláš, pre vymożenie bežného výživného, vykonávanej súdnym exekútorom JUDr. Miroslavom Šutliakom, so sídlom Exekútorského úradu v Liptovskom Mikuláši, M. M. Hodžu 4058/28, pod sp. zn. EX 81/2014, o návrhu oprávneného na zastavenie exekúcie a o odvolaní povinného proti uzneseniu Okresného súdu Liptovský Mikuláš 5Er/156/2014-32 zo dňa 11. 03. 2016, takto

rozhodol:

Exekúcia sa z a s t a v u j e .

Povinnému sa u k l a d á zaplatiť súdnemu exekútorovi JUDr. Miroslavovi Šutliakovi trovy exekúcie vo výške 45,69 eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Súdnemu exekútorovi sa u k l a d á povinnosť vrátiť Okresnému súdu Liptovský Mikuláš preddavok poskytnutý na trovy exekúcie vo výške 100,-eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom na začatie exekúcie, doručeným súdnemu exekútorovi JUDr. Miroslavovi Šutliakovi dňa 11. 02. 2014 a doplnenému dňa 19. 02. 2014, sa začalo exekučné konanie (§ 36 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov). Predmetom exekúcie bolo vymożenie dlžného výživného vo výške 690,26 eur, ktoré malo vzniknúť od 25. 10. 2012 do 31. 01. 2014 a bežného výživného po 120,-eur mesačne od 01. 02. 2014. Súdnemu exekútorovi bolo dňa 21. 02. 2014 udelené poverenie č. 5505 051384 na vykonanie exekúcie v rozsahu, uvedeného v návrhu na vykonanie exekúcie. Exekučným titulom bol rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš 9P/156/2012-32 zo dňa 10. 12. 2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline 7CoP/13/2013-50 zo dňa 10. 04. 2013.

Uznesením tunajšieho súdu 5Er/156/2014-18 zo dňa 30. 09. 2014 súd vyhovel námietkam povinného proti exekúcii v časti vymáhania dlžného výživného vo výške 150,26 eur a vo zvyšku námietkam povinného nevyhovel. Dôvodom čiastočného vyhovenia námietok bolo nesporné tvrdenie oprávneného a povinného o tom, že ku dňu začatia exekučného konania predstavoval dlžné výživné sumu 540,-eur a nie 690,26 eur. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňom 11. 02. 2015.

Na návrh oprávneného, exekučný súd uznesením 5Er/156/2014-32 zo dňa 11. 03. 2016 zastavil exekúciu v časti vymáhania dlžného výživného vo výške 690,26 eur za obdobie od 25. 10. 2012 do 31. 01. 2014. Dôvodom bolo zistenie, že povinný zaslal oprávnenému dňa 17. 10. 2014 čiastku 540,-eur. Návrh povinného na zastavenie exekúcie aj v časti vymáhania bežného výživného však súd zamietol. Toto uznesenie (vo výroku o zastavení exekúcie pre vymáhanie dlžného výživného), nadobudlo právoplatnosť

dňa 05. 04. 2016. V dôsledku toho predmetom exekúcie zostalo už iba bežné výživné vo výške 120,-eur mesačne a trovy exekúcie.

V zákonnej lehote podal povinný odvolanie proti uzneseniu 5Er/156/2014-32 zo dňa 11. 03. 2016 a to proti výroku, ktorým bol zamietnutý jeho návrh na zastavenie exekúcie pre bežné výživné. Odvolanie odôvodnil tým, že vyživovaciu povinnosť si plní riadne, čo mal potvrdiť aj oprávnený. Vyslovil názor, že pokiaľ oprávnený vzniesol akékoľvek pochybnosti o pravidelnom plnení si vyživovacej povinnosti zo strany povinného, toto tvrdenie nemá reálny základ. Ďalej uviedol, že pokiaľ jednotlivé sumy výživného boli zaúčtované na účet oprávneného po 15. dni v mesiaci a to jeden alebo dva dni neskôr, došlo k tomu iba z dôvodu dlhších prebiehajúcich transakcií peňažných prostriedkov medzi rôznymi bankami. Poukázal aj na to, že oprávnený je od 12. 10. 2015 v služobnom pomere Ministerstva obrany SR ako profesionálny vojak, ktorá skutočnosť vedie povinného k podaniu návrhu na zrušenie vyživovacej povinnosti, keďže oprávnený je schopný sám sa živiť. Povinný preto žiadal zastaviť exekúciu aj v časti vymáhania bežného výživného vo výške 120,-eur mesačne.

Oprávnený do zápisnice, napísanej na Exekútorskom úrade JUDr. Miroslava Šutliaka dňa 31. 03. 2016, navrhol exekúciu zastaviť z dôvodu, že povinný uhradil celé dlžné výživné a ku dňu 31. 03. 2016 oprávnený neeviduje žiaden dlh na výživnom.

Podľa § 374 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“), proti rozhodnutiu súdneho úradníka alebo justičného čakaťa je vždy prípustné odvolanie. Odvolaniu podanému proti rozhodnutiu, ktoré vydal súdny úradník alebo justičný čakať, môže v celom rozsahu vyhovieť sudca, ktorého rozhodnutie sa považuje za rozhodnutie súdu prvého stupňa; ak sudca odvolaniu nevyhovie, predloží vec na rozhodnutie odvolaciu súdu. Ak odvolanie podané v odvolacej lehote oprávnenou osobou smeruje proti rozhodnutiu súdneho úradníka alebo justičného čakaťa, proti ktorému zákon odvolanie nepripúšťa

(§ 202), rozhodnutie sa podaním odvolania zrušuje a opätovne rozhodne sudca.

Proti uzneseniu súdu, ktorým bol zamietnutý návrh povinného na zastavenie exekúcie vo zvyšnej časti, t. j. v časti bežného výživného po 120,-eur mesačne, zákon odvolanie nepripúšťa (§ 58 ods. 5 Exekučného poriadku v spojení s § 202 ods. 2 O. s. p.). Nakoľko však toto rozhodnutie vydal vyšší súdny úradník, je proti nemu prípustné odvolanie, pričom v zmysle § 374 ods. 4 O. s. p. sa podaním odvolania uznesenie 5Er/156/2014-32 zo dňa 11. 03. 2016 vo výroku o zamietnutí návrhu na zastavenie exekúcie zrušilo a o návrhu povinného na zastavenie exekúcie pre bežné výživné opätovne rozhoduje sudca.

Podľa § 57 ods. 1 písm. c/ Exekučného poriadku (ďalej len „Exekuč. por.“), exekúciu súd zastaví, ak zastavenie exekúcie navrhol ten, kto navrhol jej vykonanie.

Podľa § 80 Exekuč. por., na návrh povinného môže súd zastaviť exekúciu zrážkami zo mzdy (§ 57 ods. 2), ak sa zrážky vykonávajú už len na bežné výživné a možno predpokladať, že povinný bude výživné plniť ďalej dobrovoľne. Proti tomuto rozhodnutiu je odvolanie prípustné.

Z ustanovenia § 57 ods. 1 písm. c/ O. s. p. vyplýva, že oprávnený môže kedykoľvek, bez akýchkoľvek procesných prekážok, navrhnúť zastavenie exekúcie. V takom prípade už niet žiadneho procesného dôvodu, ktorý by oprávňoval pokračovanie v exekúcii. Podaním návrhu na zastavenie exekúcie oprávnený realizoval svoje dispozičné právo, platné aj v exekučnom konaní, a preto súd exekúciu zastavil.

Vzhľadom k tomu, že súd zastavil exekúciu celkom na návrh oprávneného, stal sa bezpredmetným návrh povinného na zastavenie exekúcie - v prípade tohto návrhu by súd musel skúmať, či sú splnené predpoklady upravené v ustanovení § 80 Exekuč. por.

Podľa § 200 ods. 5 Exekuč. por., ak súd rozhodne o zastavení exekúcie rozhodne aj o tom, kto a v akej výške platí trovy exekúcie.

Vzhľadom k tomu, že súd rozhodol o zastavení exekúcie, v súlade s citovanou právnou úpravou zároveň rozhodol aj o trovách exekúcie.

Podľa § 196 Exekučného poriadku, za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času. Ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, zvyšuje sa jeho odmena a náhrady určené podľa tohto zákona o daň z pridanej hodnoty.

Podľa § 197 ods. 1 Exekučného poriadku, náklady podľa § 196 uhrádza povinný.

Podľa § 200 ods. 1 Exekučného poriadku, trovami exekúcie sú odmena exekútora, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času pri vykonaní exekúcie (§ 196). Oprávnený a exekútor majú nárok na náhradu trov potrebných na účelne vymáhanie nároku. Povinný má nárok na náhradu trov, ktoré mu vznikli v súvislosti so vznesenými námietkami proti exekúcii, ak sa námietkam vyhovel (§ 50).

Podľa § 203 ods. 1 Exekučného poriadku, ak dôjde k zastaveniu exekúcie zavinením oprávneného, súd mu môže uložiť nahradenie nevyhnutných trov exekúcie.

Podľa § 14 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 288/1995 Z. z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov (ďalej len „vyhláška“), ak je súdny exekútor vylúčený z vykonávania exekúcie alebo ak exekúciu súd zastaví, odmena súdneho exekútora za výkon exekučnej činnosti sa určuje paušálnou sumou za jednotlivé úkony exekučnej činnosti najmenej 33,19 eura.

Podľa § 14 ods. 2 vyhlášky, paušálna suma za každý jednotlivý úkon exekučnej činnosti je 3,32 eura.

Podľa § 22 ods. 1 vyhlášky, súdnemu exekútorovi patrí popri odmene aj náhrada hotových výdavkov účelne vynaložených v súvislosti s vykonávaním exekučnej činnosti; táto náhrada zahŕňa najmä cestovné náhrady, poštovné a telekomunikačné výdavky, znalecké náhrady a poplatky.

Pri rozhodovaní o trovách exekúcie súd posudzuje, či vyčíslené trovy súdneho exekútora sú účelné, primerané a zákonné. Súd pritom vychádza výlučne z predloženého exekútorského spisu a súdnemu exekútorovi môže priznať len tie trovy, ktorých vznik exekútor preukáže a ktoré účelne vynaložil pri vymáhaní pohľadávky.

Súdny exekútor JUDr. Miroslav Šutliak vyčíslil trovy exekúcie sumou 46,80 eur. V predložennom vyúčtovaní si uplatnil odmenu vo výške 33,20 eur pozostávajúcu z hodinovej odmeny, odvolávajúc sa na ustanovenie 14 a nasl. vyhlášky. Vzhľadom na úpravu obsiahnutú v § 14 vyhlášky, v znení účinnom v čase rozhodovania súdu, má súdny exekútor právo buď na paušálnu odmenu vo výške 33,19 eur alebo v prípade, ak vykoná 10 a viac úkonov exekučnej činnosti, patrí mu za každý jednotlivý úkon paušálna suma 3,32 eur. Po zohľadnení vyúčtovania bolo preskúmaním exekútorského spisu zistené, že ako účelne vykonané úkony exekučnej činnosti možno posudzovať získanie poverenia na vykonanie exekúcie a každé ďalšie zisťovanie majetku povinného. Vykonanie ďalších úkonov exekučnej činnosti (každé zisťovanie bydliska povinného, každé zisťovanie platiteľa mzdy povinného, každé zisťovanie účtu povinného, doručenie upovedomenia o spôsobe exekúcie) nebolo preukázané vôbec. Exekútorovi nepatrí paušálna suma za doručenie upovedomenia o začatí exekúcie, nakoľko z predloženého spisu nebolo preukázané, že by uvedený úkon bol doručený niektorému z účastníkov osobne samotným exekútorom, resp. jeho zamestnancami. Pokiaľ súdny exekútor využije na doručenie úkonov podľa § 15 ods. 1 písm. b) až f) vyhlášky služby iného subjektu (pošty, kuriérskej služby), paušálna odmena mu nepatrí, iba náhrada poštovného. V danom prípade tak možno iba dva úkony exekučnej činnosti označiť za účelné a preto bola súdnemu exekútorovi v zmysle § 14 ods. 1 vyhlášky priznaná paušálna odmena v minimálnej výške 33,19 eur.

Podľa § 22 ods. 1 vyhlášky bola súdnemu exekútorovi priznaná náhrada hotových výdavkov predstavujúcich poštovné vo výške 5,90 eur. Z obsahu exekútorského spisu bolo preukázané doručenie upovedomenia o začatí exekúcie oprávnenému a povinnému - 3,10 eur (doporučená zásielka s doručenkou do vlastných rúk a doporučená zásielka s doručenkou do vlastných rúk s opakovaným doručením, 1,40 eur + 1,70 eur), žiadosti o poskytnutie súčinnosti Okresnému riaditeľstvu PZ Liptovský Mikuláš - 1,40 eur (doporučená zásielka s doručenkou do vlastných rúk), žiadosti o súčinnosť oprávnenému - 1,40 eura (doporučená zásielka s doručenkou do vlastných rúk). Pri priznávaní náhrady poštovného vychádzal súd z doručeníek založených v exekútorskom spise a z cien listových zásielok platných v čase doručovania jednotlivých písomností, zverejnených Slovenskou poštou.

Súdny exekútor je platiteľom dane z pridanej hodnoty a keďže si navýšil o DPH iba uplatnenú odmenu, a aj to o sumu 6,60 eur (20 % z 33,19 eur = 6,64 eur), priznal mu súd celkové trovy exekúcie vo výške 45,69 eur.

V ustanovení § 200 ods. 5 ukladá Exekučný poriadok exekučnému súdu rozhodnúť pri zastavení exekúcie aj o tom, kto a v akej výške platí trovy exekúcie súdneho exekútora. V zmysle vyššie citovanej zákonnej úpravy hradí trovy exekútora spravidla povinný. Oprávneného možno zaviazat' na ich úhradu iba výnimočne, a to v prípadoch, upravených v ustanovení § 203 Exekučného poriadku.

V predmetnej veci bola exekúcia zatavená síce na návrh oprávneného, ale dôvodom bolo splnenie povinnosti z exekučného titulu až v priebehu exekúcie. Potom k zastaveniu exekúcie nedošlo zavinením oprávneného, a preto súd zaviazal povinného na zaplatenie trov exekúcie, priznaných súdnemu exekútorovi vo výške 45,69 eur. V súlade s ust. § 160 ods. 1 O. s. p., súd uložil povinnému povinnosť zaplatiť trovy exekúcie v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Podľa § 197 ods. 2 a 3 Exekučného poriadku súd poskytol súdnemu exekútorovi preddavok na odmenu a na náhradu hotových výdavkov vo výške 100,- eur, ktorý mu bol vyplatený dňa 28. 02. 2014. Nakoľko boli súdnemu exekútorovi priznané trovy exekúcie, ktoré zaplatí povinný, súd zároveň rozhodol o povinnosti súdneho exekútora vrátiť poskytnutý preddavok v uvedenej výške.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.